

Podme si čítať Slovo života

*Biblia a príbehy nielen pre žiakov
Veľká noc 2020*

6. veľkonočný týždeň
18. máj. - 24. máj. 2020

Nájdí si čas a v tichu si prečítaj text Svätého písma a príbeh na každý deň a zamysli sa nad nimi.

Môžeš to robiť takto:

Modlitba: Milý Bože, chcem si prečítať tvoje Slovo života a dozvedieť sa ako mám správne žiť. Pomôž mi, aby som nasledujúce slová správne chápal(a) a podľa nich aj konal(a). Amen.

Čítaj texty pomaly. Keď skončíš, vráť sa k vete, slovu alebo myšlienke, ktorá ťa oslovila. Prečo sa ťa dotkla?

Premýšľaj o tejto vete.

Povedz Bohu o svojich myšlienkach. Porozprávaj sa s Pánom Bohom tak, ako sa rozprávaš so svojim priateľom.

Čo ti Boh chce povedať? Zakonči chvíľku čítania a premýšľania modlitbou Otče náš, pomaly a úctivo. Pod texty na každý deň si napíš, čo sa ti najviac páčilo, čo ťa oslovilo.

Najlepšie bude, keď prečítaš len jeden príbeh denne.

Texty zo Svätého písma nesúvisia s dennými omšovými čítaniami.

Radost z dávania

Pondelok - Tri doláre

Ved' kto skúpo seje, skúpo bude aj žať; kto seje štedro, štedro bude aj žať. Každý tak, ako si umienil v srdci; nie zo žiaľu ani z donútenia, lebo veselého darcu Boh miluje. A Boh má moc rozhojniť vo vás každú milosť, aby ste mali vždy vo všetkom úplný dostatok a aby ste mali hojne na každý dobrý skutok... 2 Kor 9,6 - 8

Jedna Afričanka rada pomáhala druhým. Peniaze si zarábala tak, že piekla zvláštny fazuľový koláč, ktorý potom predávala. V dávaní bola naozaj zásadová. Utrpela však vážny úraz, preto stratila svoj príjem. Uplynulo niekoľko dlhých mesiacov, kým mohla opäť začať pracovať. Túžobne čakala na deň, keď bude opäť predávať svoje koláče. Miestnemu misionárovi slúbila, že Pánovi odovzdá nie desatinu zo svojho zárobku, ale jednu tretinu. Dala si záväzok, že za týždeň zarobí tri doláre.

Keď sa žena po dvoch dňoch vrátila s jedným dolárom ako darom pre Pána, misionár zostal veľmi prekvapený.

„Určite si za dva dni nezarobila dva doláre?!“ zvolal misionár.

Stará Afričanka na to reagovala slovami: „Azda si nemyslíte, že dám Pánovi posledný z tých froch?“ povedala. „Je to prvý, ktorý som zarobila a ten patrí Pánovi. Ďalšie dva, ktoré zarobím, budú moje.“

Jej srdce bolo tak veľmi naplnené láskou k Spasiteľovi, že mala radosť, keď mohla dávať.

Múdry človek nie je hrabivý. Čím viac pomáha druhým, tým viac má sám. Čím viac dáva druhým, tým viac sám získava.

Utorok - **Krava a prasiatko**

Vo všetkom som vám ukázal, že treba takto pracovať a ujímať sa slabých a pamätať na slová

Pána Ježiša; lebo on povedal:

"Blaženejšie je dávať, ako prijímať."

Sk 20,35

Prasiatko sa sťažovalo kravičke, že nie je dostatočne ocenené.

„Nerozumiem tomu, prečo o tebe ľudia hovoria, že si taká štedrá, keď im každý deň dávaš mlieko, maslo a smotanu. To je, samozrejme, veľmi pekné, ale ja im dávam ešte viac - šunku, slaninu, srsť aj klobásky. A predsa ma nikto nepochváli a nepoďakuje mi. Robia si zo mňa len žarty a nadávajú mi do špinavých prasiat. Vôbec sa mi to nepáči.“

Kravička jej na to povedala: „Rozdiel je možno v tom, že ja im to dávam už počas svojho života, ale ty až keď ťa zabijú.“

*Dobročinný nie je ten, kto pozerá na odmenu,
ale ten, kto si predsavzal robiť dobre.*

Streda - **Dar pre Boha**

*Každý tak, ako si umienil v srdci;
nie zo žiaľu ani z donútenia,
lebo veselého darcu Boh miluje.
2 Kor 9,7*

Pri príležitosti opravy kostola vyzval kňaz farnosť, aby tí, kto chcú priniesť svoj dar, prišli dopredu a položili ho na oltár. Výzva sa stretla s veľkou odozvou.

Čoskoro stál v uličke veľký zástup ľudí prinášajúcich svoje dary. Do radu sa postavilo aj jedno malé dievčatko a pomaly postupovalo dopredu. Bolo chromé a malo barličky. Keď prišlo k oltáru, stiahlo si z prsta malý prstienok a položilo ho medzi ostatné dary. Potom na barličkách odkrivalo späť do lavice.

Po zhromaždení prišiel za ňou kňaz povedal jej:

„Moja drahá, videl som, čo si urobila dnes večer. Bolo to od teba veľmi pekné. Odozva na našu výzvu však bola taká veľká, že sme zozbierali viac, než sme potrebova-

li. Tvoj prstienok nebudeme potrebovať, preto ti ho chcem vrátiť."

Dievčatko naňho vyčítavo pozrelo a povedalo: „Ja som ten prstienok nedala vám, ale Pánu Bohu."

Každý dar, ktorý v chráme prinášame, nedávame ľuďom, ale Bohu.

*Komukolvek môžeš prospieť, prospievaj rád.
Slúžiť a prospievat' je vlastnosť vznešených.*

Štvrtok - Výhra

*Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú,
natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona.
Lebo akou mierou budete merať vy,
takou sa nameria aj vám.“*

Lk 6,38

Starý ujo Jozef vyhral v lotérii milión eur. Na prosbu dcéry sa kňaz vybral za ním, aby mu oznámil túto novinu. Obával sa však povedať mu to priamo, aby nedostal šok alebo srdcový infarkt. Preto začal takto:

„Myslíš si, že niekedy vyhráš v lotérii?"

Starček odpovedal: „Asi nie. Nikdy som nič nevyhral."

Potom sa opýtal: „Predstav si, že by si v lotérii vyhral milión. Čo by si s tými peniazmi urobil?"

„Nuž, polovicu by som dal na cirkev..." odpovedal Jozef.

V tej chvíli sa kňaz chytil za srdce a odpadol.

Prvá otázka nemá znieť: Čo môžem očakávať od blížneho?

Ale: Čo môže blížny očakávať odo mňa?

Piatok - **Najväčší dar**

Ked' on vlastného Syna neušetril, ale vydal ho za nás všetkých, akože by nám s ním nedaroval všetko!?

Rim 8,32

Dvaja muži sa vybrali do prístavu, aby odprevadili loď odchádzajúcu na misie do ázie. Jeden z nich bol bohatý obchodník, jeho tvár žiarila radosťou.

„Zdá sa, že máte veľkú radosť," prihovoril sa mu ten druhý.

„Áno," odpovedal obchodník, „posielam touto loďou vybavenie pre istú nemocnicu v Papue Novej Guinei v hodnote 100 000 dolárov."

„To je zaujímavé. Som rád, že ste taký obetavý. Aj ja posielam touto loďou dar. Moja jediná dcéra ňou odchádza do Papui Novej Guinei ako misionárka."

Prvý muž sa pozrel do tváre svojho nového priateľa a povedal: „Drahý priateľ, mám pocit, že v porovnaní s vašou obeťou je môj dar ničím."

Veľké srdce, rovnako oko nesmierny oceán, nikdy nezamrzá.

Sobota - **Dať = získať**

Neúnavne konajme dobro, lebo ak nechabneme, budeme v pravom čase žať. Kým teda máme čas, robme dobre všetkým, ale najmä členom rodiny veriacich.

Gal 6,9.10

Na konci 17. storočia založil nemecký kazateľ August H. Francke v meste Halle sirotinec pre deti bez domova. Raz, keď práve nemal dosť peňazí pre svoj sirotinec, prišla k jeho dverám chudobná vdova a prosila o dukát (zlatú mincu). Pretože sám mal málo peňazí, zdvorilo, ale s poľutovaním jej povedal, že jej nemôže pomôcť. Zúfalá žena začala plakať. Dojatý jej slzami ju Francke požiadal, aby chvíľu počkala, kým sa on vo svojej izbe pomodlí. Keď vstal od modlitby, cítil, že by jej mal pomôcť. A tak s dôverou, že Pán Boh sa postará o jeho potreby, jej dal dukát. O dva dni neskôr dostal od vdovy ďakovný list. Písala, že jeho štedrosť ju viedla k modlitbám, v ktorých prosila Pána Boha, aby sirotinec obdaroval bohatými darmi.

V ten istý deň dostal Francke od istej bohatej dámy 12 dukátov a dva ďalšie od priateľa zo Švédska. Bol šťastný, že sirotinec bol bohato obdarený pre skromnú pomoc, ktorú poskytol chudobnej vdove. Onedlho dostal jeho sirotinec dar - 500 zlatých dukátov od kniežaťa Ludvika Wurttembergského. Keď sa to Francke dozvedel, bol naplnený takou vďačnosťou, že sa rozplakal.

Malý dar, ktorý poskytol vdove, ho neochudobnil, ale mnohonásobne obohatil.

*Ani jeden láskavý skutok, hoci aj ten najmenší,
nezostane bez úžitku.*

Nedeľa - **Živý dar**

*Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho
jednorodeného Syna, aby nezahynul nik,
kto v neho verí, ale aby mal večný život.*

Jn 3,16

Skupina dievčat, ktoré z celého srdca milovali Pána Boha, zriadila združenie, kde získavali finančné prostriedky na misie. Zviazali sa aj samy prispievať na jeho konto tým, že sa niečoho vzdajú. Väčšina z nich pochádzala z bohatých rodín, preto nemala problém niečoho sa vzdať. No jedno malé chudobné dievča, ktoré sa volalo Mária, nevedelo, čo urobiť. Jedného večera si Mária klakla pri svojej posteli a prosila Pána Boha, aby jej ukázal, čoho by sa mohla vzdať. Kým sa modlila, jej miláčik - psík Belko jej oblizoval ruky. Vtedy si spomenula, že rodina istého lekára si chcela tohto psíka kúpiť.

„Ach, Belko, ako by som sa tá mohla vzdať?!" Potom si spomenula na slová: „Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal...”

„Urobím to!“ rozhodla sa. Vybrala sa k lekárovi a za sto eur svojho psíka predala. Aj keď jej psík chýbal, bola šťastná, že aj ona mohla prispieť na misijný fond.

Doktor mal zo psíka veľkú radosť. Jedného dňa, keď bol s ním na prechádzke, zastavil sa doma u tohto dievčaťa. Zaujímalo ho totiž, prečo svojho psíka predala. Keď počul jej príbeh, vrátil sa domov hlboko zamyslený. V živote mal vždy všetkého hojnosť. Nikdy si nemusel nič odrieknuť.

Na druhé ráno našla Mária svojho psíka, ako škriabe na dvere. Na obojku mal pripevnený lístok s týmito slovami: Tvoje praktické kresťanstvo pre mňa znamenalo viac než všetky kázania, ktoré som kedy počul. Včera večer som poprosil boha, aby mi pomohol v neho veriť. Chcel by som sa stať členom vášho klubu a začať tým, že som sa niečoho vzdal.

Kto dáva mne, učí dávať aj mňa.